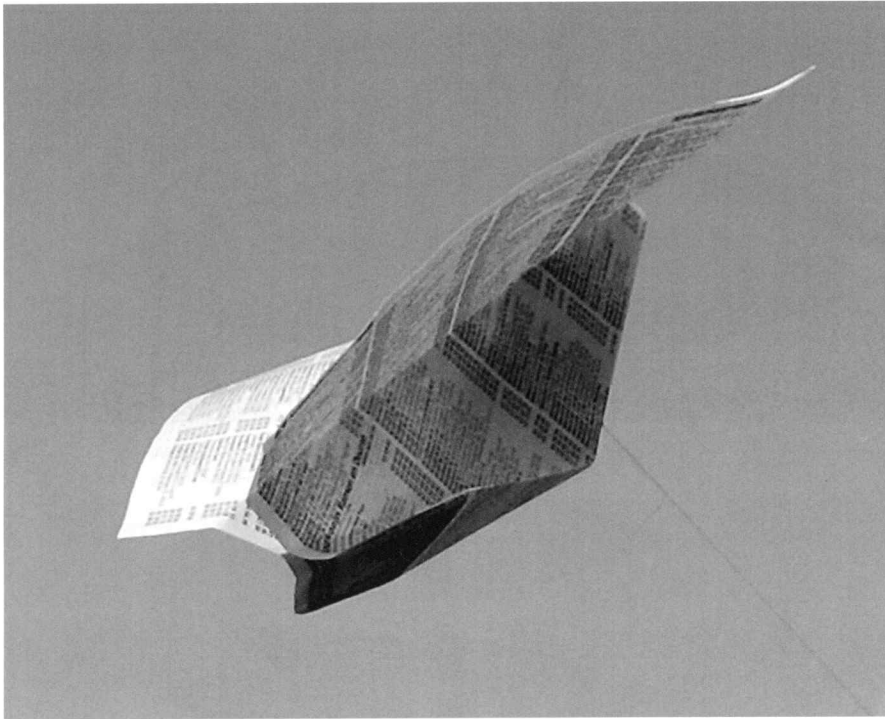


een beste vlieger



Telefoonboekvlieger uit VLIEGER 2006/5

Voor de zoveelste keer deze dag kijk ik uit het raam en ik zie dat het nog steeds niet wil waaien. Zaterdagmiddag, het huis is opgeruimd, de vloer en de trap gezogen, kranten en tijdschriften netjes op een stapel naast de bank, de post ook op een stapeltje, de irritant slingerende Donald Ducken zijn weg, alleen VLIEGER mag nog even blijven liggen want die is nog niet helemaal uitgelezen. Toch even openslaan en voordat je het weet kun je op zo'n moment niet anders dan een telefoonboek pakken er een bladzijde uitscheuren en even het vliegertje plakken van Harm van Veen.

Ruim onder drie gram, schrijft Harm, nou, dat lukt niet. Het keukenmes is ook niet helemaal ideaal om het bamboe stokje verder te splitten, maar na al dat huishoudelijk werk is de zoektocht naar een beter mesje ergens in de werkkamer helemaal boven niet zo uitnodigend. Het wordt precies drie gram. De bamboe splinters mogen nog even op het schone aanrecht blijven liggen. Die ruim ik later wel op. Dat ze later op de dag bijna

met de boontjes worden meegekookt, dat is een stukje bedrijfsrisico waar in ons creatief gezin inmiddels niemand meer wakker van ligt.

De eerste vouwpoging mislukt. Gelukkig is het telefoonboek dik genoeg en ik schuif Harm's bouwbeschrijving terzijde. Die is zeker bedoeld voor 'unskilled persons'. Tenslotte ben ik ook handvaardigheidleraar en heb ik aan het eerste plaatje voldoende om via mijn eigen(wijze) methode tot het goede resultaat te komen. Voor de kleur heb ik een bladzijde gekozen met een rode advertentie in de hoek. Het resultaat mag er zijn. Een redelijk onogelijk vliegertje wat een beetje verfrommelt op tafel in de huiskamer ligt.

Ook nu weer kijk ik uit het raam en weer zie ik dat het nog steeds niet wil waaien. Het is ook niet te geloven, afgelopen woensdag heb ik een test vlieger voor de komende International Historical Kite Workshop in Apeldoorn afgerond, donderdag was ik werkelijk te vermoeid en heb ik voor het eerst ondanks het lekkere windje overdag in diepe slaap op de bank gelegen. Vrijdag was er geen gele-

genheid en vandaag, nu ik tijd heb is er geen wind. Gelukkig is dit stuk telefoonboek geschikt voor lichte wind zegt de bouwbeschrijving.

Opeens realiseer ik me dat dit mijn 75^e vlieger is. Niet echt natuurlijk, maar wel redelijk in de buurt. Ik heb geprobeerd al mijn vliegers een nummer mee te geven, om zo de gegevens over de vlieger makkelijk te kunnen vastleggen en terug vinden. Want een vlieger bouwen is toch iets bijzonders, ook al is het een telefoonboek bladzijde.

Gisteravond toen ik werkte aan twee bijna identieke uitvoeringen van een vlieger van Lucien Pierre Frantzen op de helft van de ware grootte, maar toch ieder twee meter breed, realiseerde ik mij dat één van deze twee de vijfenzeventigste zou worden. Het zou natuurlijk leuk geweest zijn als de uiteindelijke versie op ware grootte de 75^e zou worden. Maar nu dit vouwsel voor mij ligt heb ik er vrede mee dat ik er straks 75 16-09-2006 0,0352 m2 3 gram op kan schrijven.

"Ga je die in het groot maken", vraagt mijn jongste dochter.

"Nee, deze is al af", is mijn antwoord. Maar op zich vind ik het best een aardig idee.

Even later fietsen we samen naar het dichtsbijzijnde weiland om het vliegertje te gaan proberen. Of het komt doordat dit weiland naast het huis van de leukste jongen uit de klas ligt, weet ik niet, maar na een lichte aarzeling wilde ze wel mee.

Lange start

Het fotograferen van zo'n klein ding is lastig en omdat er bijna geen wind is, is het moeilijk om de 'van Veen' vlak boven het fototoestel in de lucht te houden. We gaan eerst maar een lange start proberen en al pompend staat de vlieger al gauw zo'n zestig meter hoog. En blijft daar staan. We laten hem dan zakken tot op fotografer hoogte en wat volgt is een